

A **authoritatē** Augustini in libro de Trinitate asserentis: In his, q̄ non mole magna sunt idem est maius esse quod melius esse, & est in .7. de Trinitate ca. 8. uolunt quod duplex sit quantitas, melius uidelicet, & uirtutis: quantitas melius est in rebus corporalibus sc̄dm q̄ aliquid extenditur. Quanti- tas uirtutis est quantitas perfectionalis. & sic etiam dicunt de finitate, & infinitate, quā dā est in q̄itate melius, & quā dā in quantitate uirtutis. Et licet Auer. in .8. Phy. in com. 29. in solone secundā q̄ōnis uideatur negare istam distinctionem. Dicit. n. ad fecundam aut q̄ōnem qua queritur, ut quid si posterius ad actionem infinitam in corpore sequitur, q̄ motus sit in non tpe. Et nō sequitur si posterius actio- nem infinitam esse potentia: non in corpore, sic ridentem dicimus, q̄ si posterius actionem propriam esse corpo- ris p̄prium, sequitur q̄ in sit ei potentia infinita. Si aut p̄- fuerimus alicuius nō corporis, tunc potentia illius nō p̄t dici finita, aut infinita. Finitum. n. & infinitum solum de cor- poribus dici possunt, & sic sola actio ipsius dicitur infinita. Ita autem potentia infinitam posterius in corpore sequer- tur, quod motio eius sit in nō tpe, quod est impossibile. Si aut illam posterius non in corpore, tunc non dicitur, neq̄ fini- tum, neq̄ infinitum eo quod non est in corpore, non ergo sequitur q̄ sit mouens non in tpe. Cum in his non p̄t in- telligi una potentia maior alia eo quod non sunt in corpo- re potentia, maius enim & minus solius est quantitas. Vnde si dixerimus potentias esse in corporibus, tunc actio eorum erit proportionalis. sc̄. quod proportio potentia: mo- tiua ad potentiam motiuam est sicut proportio uelocita- tis motus ad uelocitatem, ex quibus aut non in corpore nō est p̄portio, cum p̄portio est solius magnitudini ad magni- tudinem, uel eorū, q̄ insunt magnitudinis eo quod insunt ei. Et hæc manifesta sunt per se. Ex qua autoritate clarissi- me patet q̄ maius, & minus, & finitum, & infinitum, simili- ter proportio nō inueniuntur talia nisi in rebus corporeis. Nihilominus Auer. ab ipsa tandem ueritate coactus retrahit se in .2. Cœli & mundi. in cō. 71. Et in 3. cap. de Substā- tia orbis. ubi inquit, quod qui non possunt distinguere fini- tum in qualitate seu uigore à finito in quantitate & in tpe, accidunt eis ista p̄plexio. Et ibi & etiam. 2. Cœli. cō. 38. & 39. dicit q̄ infinitas uigoris cōp̄tuit formis inquantū formā. Ita q̄ nulla forma, siue sit materialis, siue sit abstracta à ma- teria sc̄dm ipsam est infiniti uigoris, unde q̄libet forma in quantum forma est uigoris finiti, sed dīa est, quia formæ materiales sunt finitæ motionis in tpe, sed formæ immate- riales sunt infinite motionis in tpe, unde aliter. 2. Cœ- li. ubi Aristo. probat motū cœli est terminatum. tex. cō. 39. obicit Com. & occurrit tacite obiectioni dicens. Et nō de- bet aliquis cōtradecere huic iudicium dicendo q̄ hoc nō est nisi in potentis finitis materialibus. Vos aut dicitis q̄ potentia motoris cœli est infinita, q̄n nos nō intendimus per infinitum nisi infinitatem motionis. i. q̄ motio eorum non cessat. Infinitas aut intensiois ut illic non sit propor- tio inter potentiam motoris, & moti, impossibile est in for- mis, in quantum sunt formæ. Et præterea etiam ratione pro- bari p̄t quod datur magnitudo perfectionis, & uigoris. Nam Aristo. in .5. Primæ phiæ in cap. de Perfecto. & est tex. cō. 21. Et uirtus est q̄dam perfectio, unumquodq̄. n. tūc perfectum, & substantia omnis tunc perfecta q̄ sc̄dm sp̄m propria uirtutis nulla defecerit pars eius sc̄dm naturam magnitudinis. Patet aut q̄ ut loquitur de omni substan- tia, non n. credendum est perfecti rationem solum in cor- poralibus rebus saluari, posse cum longe magis perfecta sint entia incorporea, sicut dicit Arist. in .2. Cœli & mundi. tex. com. 39. ubi arguit per locum à minori ad maius, q̄ si Cœlum quod est corpus est simplex & ingentium, q̄ cor- ruptibile, multo magis mouēs rationale est esse tale. pri- mum. n. primi & simplex simplicis, & incorruptibile, & in- gentium incorruptibilis, & ingentium motiuum. C. n. igitur quod mouetur nō transmutatur corpus existens, nequūq̄ mouens transmutabitur in corpora. exis. Amplius nō nega- ret Phiſus species entium esse inæquales in perfectione, cum ipse dicit, species entium esse sicut numerus, quod etiam di-

cebat Plato. ut patet. 8. Meta. tex. cō. 1. 6. Similiter indiuidua specierum dicunt Phi esse æqualia in perfectione essentiali, quia in illis non est hoc prius, & illud posterius. 3. Meta. tex. cō. 1. Et ideo sine dubio datur ista distinctio apud Phi- losophos, t̄n non teneo omne ens de intentione Phi for- maliter esse quantum ex se, & per propriam rationem, mo- uet me ratio, & autoritas. nam materia de se nullam ma- gnitudinem perfectionis ex se formaliter habet sed q̄ quā hēt est à forma, quia perfectio & nobilitas, ut dixi in p̄prio Theoremate, & bonitas sunt passionēs. i. competēs entī in actu quatenus in actu, & quia cum substantia materie nō permiscetur actus omnino, ut dicit Auer. 5. Phy. cō. 8. ideo materia de se imperfecta est, & ideo appetit formam sicut turpe bonum. & femina marem, & hoc uidetur sensibile Arist. in .1. Phy. tex. cō. 81. Existente quodam diuino & opti- mo, &c. Vbi Com. in cō. dicit. Et quia priuatio accidit ma- teriæ de necessitate, & est hic perfectio diuina maxima cui omnia entia appetunt assimilari, & ex qua appetunt acqui- rere sc̄dm q̄ natura eorum potest recipere, dicimus nos q̄ materia sc̄dm q̄ accidit ei priuatio est innata appetere se assimilari primo principio sc̄dm q̄ potest, hinc est appetere receptionem formæ. Videtur igitur materiam in tm parti- cipari magnitudinem diuinæ perfectionis, in quantum reci- pit formam, quæ est participatio quodam diuinæ bonitatis, & pulchritudinis. Confirmatur etiam autoritate Auer. in .2. Physicæ aufcul. cō. 74. ubi Arist. in tex. ibi expresse dicit nobilitatem esse à forma, inquit. Et dixit hoc ut notifi- cet q̄ forma non sequitur naturam materiæ necessario ut opinati sunt antiqui naturalium. Sed natura inuenit eam. p̄- pter hoc quod ens sit in sua natura nobilitas. Et ideo for- ma quæ sequitur naturam eius non est dicta nobilior ut for- ma mathematica, non n. dicimus q̄ lineæ exeuntes à cen- tro circuli ad peripheriam sunt æquales, ut circulus sit nobi- lior: sed hoc contingit naturæ circuli. Et ideo nobilior non inuenitur in formis mathematicis, hoc n. nobilitas nō ac- cidit formis nisi sc̄dm q̄ sunt finis. Diuini entium tenent rela- tiones originis in diuinis non esse formaliter quantas, quia neq̄ formaliter sunt finitæ, nec formaliter sunt infinitæ, ut tenet Subtilis Doc. in .5. q. quolibetorum. Similiter teneo non omne ens formaliter esse simile, uel dissimile alicui, quia non omne ens formaliter est actus, aut hñs actum per propriam rationem. unde materia prima de se est primo di- uersa ab omni actu, & ab omni qualitate tam substantiali q̄ accidentalī. Nam .7. Primæ philosophiæ. materia non est quid, nec quale, nec quantum, nec uniuersaliter est aliquid eorum quibus ens est determinatum, ut patet in tex. cō. 8. Dico igitur. q̄ Philosophus bene dixit uidens uniuersaliter omne ens omni entū comparatiuū esse idem uel diuer- sum formaliter, ideo dixit illud quot modis dicitur diuer- sum in .5. Primæ philosophiæ requiritur. Sed limitatio & intellectus completus p̄positæ p̄pōnis talis est, omne ens omni entū comparatum, aut est idem, aut diuersum, aut est identitas, aut diuersitas, quia identitas p̄prie loquendo nō dicitur idem nec diuersum. sed est quo aliquid dicitur esse idē, & similiter diuersitas est quo aliquid dicitur diuersum, sed diuersitas nō est diuersum. Aut. dicit q̄ relatio non re- fertur, sed est principium referendi pro quanto relatione relatiuum dī referri, unde inquit melius dī q̄ relatio nō re- fertur, q̄ dicere quod refertur seip̄a. Alii aut sub aliis uer- bis glossant q̄ omne ens omni entū cōparatum, aut est idē, aut diuersum, aut æquale, aut inæquale, aut simile, aut dissi- mile, aut inhar. ens, aut non inhar. ens, & confimiles p̄posi- tiones sic hñt limitari, uidelicet, quod sunt ueræ, aut forma liter, aut denominatiue, uel ut quo. quia regula est apud sapientes q̄ q̄n aliqua sunt q̄ntum alterum est tale denomi- natū, aliud aut est tale formaliter semper status debet esse in .2. & fuit antiqua p̄p̄o Platonis dicens, omne ens cui per participationem debere reduct ad ens p̄ essentialium, cui con- sentit Arist. in .2. Primæ philosophiæ. tex. cō. 4. dicit unum quodq̄ est maxime tale per quod libet esse in uiuocatio, & Auer. in lib. Destru. destru. in dispu. 6. in solutio. 6. dubiū expresse dicit, q̄ denominatio rei hñtis aliquid imperfecte

Limitatio p̄pōnis.

F